

GAZETA POLSKA

Prenumerata w miastach kwartalnie
słp. 12 — miesięcznie słp. 4. — Nu-
mer pojedynczy gr. 6.

N° III

Prenumerata na prowincji z opłatą pos-
tową słp. 20 kwartalnie.

w Warszawie dnia 21 Kwietnia 1828 roku w Poniedziałek.

Wiadomości Handlowe.

WARSZAWA. — Na ostatnim targu zbożowym, płacono: Psze-
nicę 16½ do 18½, Żyto 12½ do 13½, Jęczmień 13½ do 14½, Owies
9½ do 10½ złp., w małych i częstkowych kupnach.

LONDYN dnia 8 kwietnia. — **CUKIER.** Z powodu świąt bez od-
miany. — **KAWA.** Płacono: Kolorową drobną ord. Portorico 55 do
55½ s, drobną ord. Brazyl. 41 do 43 s, dobrą ord. ditto 38½ do 39½
s, najlepszą ord. Domingo 37 s, białą i szarą dobrą ord. Hawanna
36½ do 38 s, dobrą ord. żółtą Ocheribon 38 do 39½ s, zielonkową
dobrą ord. 36 do 37 s, żółtą 37 do 37½ s, Ceylon 33½ do 35½ s,
ord. i dobrą ord. Sumatra 31½ do 33 s. — **KONOPIE LEN i ŁÓJ.**
Bez odmiany. — **RUM.** Ten artykuł poszedł znacznie w górę, z po-
wodu niespodziewanego zapowiedzenia, że na rachunek rządu znówu
100,000 galonów zakupić postanowiono. Za trzymający próbe rum
gatunku Leewards płacono 2 s 3 d, a trzymający 2, 3, 4 i 5 wyżej
próby, płacono 2 s, 4 d. — **ZBOŻE.** Nowy bil nie był bez wpływu
na targ zbożowy, bo pszenica angielska podrożała znówu o 1 s, a
za przebieżaną płacono nawet 72 s. Zagraniczną mało przedano,
pszenica jednak gdańska czerwona poszła o 1 s, w górę. Jęczmień
mały miał odbyć po 35 s. Za owies żądają cen wyższych, ale kupu-
jący nie postąpić niechęć. Groch i fasola bez odmiany. Rzepaku
dowieziono kilka partii z zagranicy; w drobnych kupnach płać go
po 28 fn. szterl.

AMSZTERDAM dnia 12 kwietnia. — **BAWEŁNA** utrzymuje się w
pokupie. — **CUKIER.** Gatunek Mauritius płacono po 43½ Fl. — **KAWA.**
Z gat. Jawa niedawno przywiezionego, przedano na Entrepot część
pewną po 4½ sztywr. W Rotterdamie płacono za gat. wschodnio-in-
dyjskie także na Entrepot po 25 do 27½ C. — **OLEJE.** Rzepakowy
48 Fl., a dostawę na 1 maja 45½ do 46 Fl., na 1 września 40 Fl.,
na 1 października i listopada 39½ do 40 Fl., Lniany 39 Fl.; Kono-
pny 42 Fl. — **SIEMIENIA.** Rzepak 261 do 303 Fl., konopne z mo-
rza balt. 140 do 150 Fl., lniane ditto na olej 200 do 240 Fl., lniane
archangielskie 220 do 235 Fl., lniane rybskie do siejby 15½ Fl. —
ZBOŻE. Na wczorajszym targu był odbyć dość znaczny po cenach
następujących: Pszenica polska 129 fn. białą pstrokata 244 Fl., pstrokata
28 fn. polska 226 Fl., Nowa Królewiecka 129 fn. pstrokata 232 Fl.;

Żyto pruskie 120 do 122 fn. 160 Fl.; Jęczmień 107 do 113 fn. 110
do 111 Fl., ożymy 101 fn. 95 Fl.; Owies 91 fn. do sięwu 96 Fl., drobny
81 fn. 74 Fl., gruby 81 fun do 74 funtów gruby 61
do 63 Fl

Wiadomości Krajowe i Zagraniczne.

— Adam Kasperowski ogłosił we Lwowie prenumeratę
nadzieło pod tytułem o gorzelniach parowych drewnianych
w dwóch częściach. Cena prenumeraty 3 zł, w monecie
konwencyjnej. Całe dzieło zawierać będzie przeszło 30
arkuszy druku, cztery ryciny i tabele.

ANGLJA. — Kommissja skarbową izby niższej wezwała
przed siebie księcia Wellington dla zdania sprawy z robót
artylleryjskich na wyspie Kanadzie. — W portach angielskich
panuje wielka czynność. Okręty uzbrajane, mają
być przeznaczone na morze śródziemne. — Wszystkie
gazety londyńskie powstają przeciw nowemu projektowi
zmierzającemu do zmian w prawach zbożowych. — Obi-
dwie izby odroczyły posiedzenia swoje z powodu świąt
wielkanocnych do dnia 15 kwietnia. — Z rapportu o
więzieniach w izbie niższej pokazuje się, że liczba wię-
źniów powiększyła się w Anglii przeszło o trzecią część
w przeciągu lat sześciu, w samym zaś Londynie przeszło
o połowę. — Prawie we wszystkich miastach angielskich
zgromadzają się lekarze i uchwalają petycje do parlamen-
tu o zniesienie praw utrudniających nabywanie trupów.
— Margrabia Lule z małżonką swoją, siostrą Don Mi-
guela, wyjedzie z Londynu do Normandji, gdzie nie
jest tak kosztowne. — Z Lizbony przybyli do Londynu
hr. Taipa, Villalior i Sampajo, niemieci, generał Stabbs.
Na okręcie indyjskim przybyło do Londynu 4 uczniów
chińskich, którzy jadą do Neapolu. — W kawiarni Lloyd
otrzymano wiadomość w d. 2 kwietnia, że okręt kupiecki
Asia, wysłany z Hamburgu do Chin z kosztownymi
towarami, dnia 16 października niedaleko wyspy Manilla
zatonął. Był on zaasekurowany w samej kawiarni
rzeczony na 56,000 f. s. Od początku swego, nie po-
niesło towarzystwo to większej straty. — W nowo po-
łudniowej Walji, są owce nadzwyczaj drogie. Jeden z tam-
tejszych osadników nie chciał sprzedać owcy elektoralfnej za

2,000 złp. — Do Bahia zawinął Szoner z 400 niewolnikami, kupionemi w Afryce. Początkowo znajdowało się na tym okręcie 600 niewolników, ale gdy szoner ścigany był przez okręt wojenny, kapitan jego, dla spiesniejszej ucieczki, wtracić kazał do morza 200 nieszczęśliwych Afrykanów. — z Londynu d. 8 kwietnia. Nowych wiadomości nie odebrano tu, ani z Lizbony, ani z Turcji. — Słychać że rząd francuzki zamyśla zrobić pożyczkę i że z domem Rotszyldów układa się w tej mierze. Powodem tego domniemania, jest niespodziane przybycie tu barona Rotszyld, który niebawem na powrót udaje się do Paryża. — Dnia wczorajszego odebrano tu wiadomości z Paryża, że rząd francuzki postanowił powiększyć wojsko swoje 80,000 ludzi i w takim stosunku swoją potęgę morską. Utrzymują powszechnie, że wyprawa zbierająca się w Tulonie, nie z 12,000 ale z 40,000 wojska składać się będzie i że nie do Algieru ani do Morei, ale do Egiptu jest przeznaczona.

(G. B.)

AUSTRIA. — W dniu 16 czerwca r. z. zawarła Austria z Brazylią traktat handlowy na lat sześć. Zapewnia on tak austriackim jak brazylskim poddanym wolność handlu i żeglugi do portów, które już dla innych narodów są otwarte, lub które na przyszłość otworzone będą.

(D. A.)

FRANCJA. — W izbie deputowanych dnia 5 kwietnia rozprawiano wiele o zgromadzeniach wyborców na polach elizejskich; niektórzy członkowie dowodzili, że zgromadzenia takie nie są nieprawne. — Młody par Francji Larochejaquelin wyjechał do Petersburga z depesząmi rządu swojego; mówią, że pragnie mieć udział na przypadek wojny z Turkami. — Dnia 4 b. m. wydał sąd królewski ostateczne swoje postanowienie w sprawie zasłanych zdarzeń (na ulicy Sgo Djonizego; na mocy tego oświadczeno, że przeciw PP. Roesch, Franchet, Delavan i hrabiemu d'Aux, nie masz dostatecznych dowodów; cztery o bunt obwinione osoby, mają być na wolność wypuszczone.

(G. F.)

PRUSSY. — Król J. wydał postanowienie w dniu 17 marca r. b. zaprowadzające sejmy prowincjonalne w Prussach zachodnich i w Litwie pruskiej. Szlachta Pruss zachodnich wysłać będzie na ten sejm 15 deputowanych, miasta reprezentowane będą przez 13 deputowanych, a mianowicie: Gdańsk przez 3, Elbląg przez 2, Toruń i Grudziądz razem przez 2 deputowanych; gminy wysłać będą 7 reprezentantów. W Prussach wschodnich składać się będzie reprezentacja szlachty z 18, a w Litwie z 12 członków; miasta wschodnio-pruskie i litewskie wysłać będą 15 deputowanych, a mianowicie: Królewiec 3, Memel, Brunsberg, Gąbin, Tylża, Insterburga, po jednym deputowanym; gminy wschodnio-pruskie będą reprezentowane przez 9, litewskie przez 6 deputowanych. Aby być deputowanym miejskim, potrzeba posiadać w miastach mających 10,000 lub więcej ludności, 8,000 talarów, w miastach mających od 3,500 do 10,000 mieszkańców 4,000 tal. a w miastach mających mniej jak 3,500 mie-

szkańców, zostać można deputowanym posiadając 2,000 talarów majątku. Aby być wybranym na deputowanego gminy, potrzeba posiadać przynajmniej półtrzeci włóki chęmińskiej, być prawem dziedzicznym, być prawem wieczystej dzierżawy. Aby być deputowanym stanu szlacheckiego, potrzeba posiadać dobra ziemskie przynoszące 500 talarów rocznego dochodu. Deputowani pobierać będą przez czas urzędowania po 3 talary codziennie i na koszt podróży po 1 tal. i 20 s. g. — W nocy z dnia 12 na 13 kwietnia r. b. dało się uczuć w Berlinie trzęsienie ziemi.

(G. B.)

TURCJA i GRECJA. — Dekret prezydenta Capodistrias bank postanawiający. — „Rzecz pospolita grecka. Udzieliwszy zamiar swój Panellenjonowi i wysłuchawszy zdania tejże magistratury, stanowi prezydent o następującie. 1) Zaprowadzony będzie bank (Hrimatistiki Trapeza). 2) Kapitały banku tego składają się z rozmaitych summ akcjonaryuszów, którzy 8 od 100 od nich pobierać będą. 3) Obywatele nie mający nic innego do ofiarowania bankowi tylko płody ziemi, złożą je na ręce dyrektorów banku a ci wydadzą im obligacje na summę wartości tychże płodów. 4) Powierzone bankowi summy, zostawa w nim przynajmniej przez rok jeden. 5) Po terminie tym zależy od woli wierzyciela odebrać kapitał swój w całości lub w części. Wszelako powinien on uwiadomić o tem Dyrektorów banku na miesiąc pierwej. 6) Po założeniu banku przyjmowane będą wydane akcjonaryuszom przez dyrektorów bankowych obligacje, bez żadnego odciągnięcia, tak przy kupnie dochodów krajowych, jak w przedawaniu posiadłości narodowych na zagubę wystawionych, niemniej jako hipoteka stosownie do dekretu mającego być wydanym, nakoniec przy kupnie dóbr narodowych, jeśli zgromadzenie narodowe w krótko zebrać się mające, części ich sprzedaż uchwali. 7) Probulowie wydziału skarbowego w Panellenjonie, wraz z assessorami mianowanymi przez prezydenta, są dyrektorami banku. 8) Oddzielne urządzenie oznaczy organizację banku i w wszystkich rozgałęziach dyrekcji. Egina dnia 14 lutego 1828. Prezydent. (Podpisano) J. A. Capodistrias. Sekretarz stanu J. Trikupi.

— Ukończyło się nareszcie prześladowanie Ormjan katolików, a zaczęło się uciemiężanie Ormjan syzmatyków, którzy nieco pierwej sami prześladowcami byli swoich spółbraci. Początkiem tego uciemiężenia było nałożenie na nich kontrybucji, o której donieśliśmy w dniu wczorajszym. — Listy z Nissa donoszą, że oddział wojska tureckiego wkroczyć chciał do Serwiji, ale książę Miłosz Obrenowicz sprzeciwił się wzmożeniu wojska tureckiego w Serwji, a gdy wszelkie próżności jego władzom tureckim uczynione, nie skutkowały, i pomimo ich kilka tysięcy żołnierzy tureckich granicę Serwji przekroczyło, podnieśli broń Serwjanie, uderzyli na wojsko tureckie i rozproszyli je. Przy tej sposobności rozlano nie mało krwi ludzkiej z obojjej strony. Pasza Widiński, który wojskiem tureckim dowodził, poległ na placu, a książę Miłosz Obrenowicz miał być ciężko ranny. — Według doniesień z Archipelagu z d. 24 lutego,

zajmuje się hr. Capodistrias ważną operacją militarną, do której należeć będzie całe wojsko greckie tak lądowe jak morskie. Oddział z 1800 piechoty złożony ma zajmować stanowisko pod Nauplią, inny oddział 4000 piechoty stanie pod Trezen, trzeci pod Koryntem, a wszystkie przysposobią się do wspólnego przedsięwzięcia. Jenerał Church, stojący pod Dragomestre, otrzymał stosowne rozkazy. W całej ludności greckiej zjawia się jakby nowe życie, a niebezpieczny duch anarchiczny w wojsku znika stopniowo, od czasu jak prezydent nad punktualną wypłatą żołdu czuwa, a nawet gratyfikacje za ważniejsze usługi rozdaje. W wojsku arabskim i tureckim nie ma żadnej karności, do czego wiele się przyczyniło zdarzenie nawaryńskie, oraz niedostatek żywności. Całe bandy maruderów tureckich tułają się po kraju i pod dowództwem wybranych przez siebie hersztów rabują mieszkańców. W twierdzach tureckich wielki jest wszystkiego niedostatek, a obwody, w których przebywa wojsko tureckie, wystawione są na klęski głodu. — Z Lepanto uczyniło wycieczkę 1200 Turków, ale Grecy pobili ich i zabili 800 ludzi. Ibrahim miał zawrzeć trzymiesięczne zawieszenie broni z Grekami. (G. B.)

WYSPY JOŃSKIE. — Poseł francuzki mieszka ciągle u lorda kommisarza pana Adam, który w bitwie pod Waterloo właśnie tą dywizją dowodził która miała do czynienia z oddziałem hrabiego Guilleminot. Pan Adam mieszka w okazałym pałacu, wystawionym przez jego poprzednika lorda Maitland. Gmach ten możnaby porównać z zamkiem luxemburskim w Paryżu. Poseł francuzki mieszka u lorda tylko tymczasowo, zajmie bowiem oddzielny hotel, który właśnie teraz wypożyczają dla niego. Miasto Korfu jest dobrze zabudowane i ma załogi angielskiej 3700 ludzi; obwarowane jest mocno i może się nazywać drugim Gibraltarem. Wyspę przeznają drogi sztuczne i koleje żelazne. Officerowie angielscy nie żyją razem z mieszkańcami; mają oni oddzielną kawiarnię, bibliotekę i łożo w teatrze. Wszystkie czego potrzebują sprowadzają z Anglii. Senat wysp jońskich, składa się z 7, a ciało prawodawcze z 14 członków, ale reprezentanci jońscy zachowują jeszcze większe milczenie niż niegdyś senatorowie francuscy za Cesarstwa. Lord kommisarz wybiera co rok z listy 14 kandydatów, 7 reprezentantów, którzy ciało prawodawcze w połowie odnawiają. Bale i obiady u lorda kommisarza bywają bardzo świetne; małżonka jego jest rodem z Korfu.

— Z Zante dnia 12 marca. Soliman Bei, renegat francuzki la Seve, przybył po dziewięciodniowym pochodzie dnia 1 marca do Modon, a dnia 15 marca wieczorem przybył tam Ibrahim Pasza z całym swoim wojskiem, które z sobą zabrał z Trypolizy dnia 15 lutego. Oddziały greckie snujące się w głębi kraju nie napastowały ich bynajmniej, ale natomiast utrudziły im pochód złe drogi, wozbrane rzeki i tym podobne przeszkody. Warownie i mury w Trypolizie są zupełnie zdemolowane, a po oddaleniu się z miasta samego Egipcjan zrównano z ziemią obszerniejsze gmachy. Ibrahim opu-

ścił Trypolizę, już to z powodu trudności, jakie pokonywać trzeba było, chciawszy w każdej porze zaopatrzyć miasto w żywność, już dla tego, iż w teraźniejszych okolicznościach zjednoczyć chciał wszystkie siły w południowym punkcie wyspy między Nawarynem i Modonem. — Reszyd Pasza przybył w okolice Dragomestre na czele znacznego korpusu piechoty i jazdy, i rozłożywszy leże, napisał do jenerała Church, że gdy od dawnego czasu tylko jeden pasza prowincją tą rządził, więc i teraz niemożę w niej dwóch panować, że zatem jeden z nich, albo on, albo jenerał Church musi niezwłocznie z prowincji ustąpić, a ponieważ on dawniejszym jest posiadaczem, przeto spodziewa się, że jenerał nie będzie mu zaprzeczał pierwszeństwa i dobrowolnie ustąpić zechce z swojemi ludźmi, albowiem w przeciwnym razie musieliby zostawić losowi broni rozstrzygnięcie tej wątpliwości. Jenerał Church, który jazdy wcale nie ma, odebrawszy list taki od Reszyda, sposobił się niezwłocznie do opuszczenia stanowiska pod Dragomestre i polecił będącemu przy nim byłemu pułkownikowi francuzkiemu Dentzel, aby wyszukał bezpieczniejsze i bliżej brzegów położone stanowisko, z któregooby w razie najgorszym łatwiej na okręty schronić się można. (C. B.)

Wiadomości Naukowe.

Kilka uwag nad dziełem: Wiadomości z Historji powszechnej przez Hara: Milewskiego cz. to. nauk. krak.

(Ciąg dalszy)

Dla nadania ściślejszych granic rozbirowi naszemu, podamy tylko urywkowe uwagi nad historją Grecji i Rzymu. Wszakżeż to są dwa narody, które z liczby starożytnych najwięcej nas interesują, i swą wielkością, i wpływem który na nas wywarły.

Grecja. — Autor nasz utrzymuje iż pierwotni mieszkańcy Grecji Pelazgowie (str 155), osiedli w Grecji na wzór dzikich zwierząt, mieszkali w jaskiniach i błakali się niemając wyobrażenia stosunków familiynych, tym więcej zaś narodowych. Dopiero późniejsi cudzoziemcy (str 156) przynieśli z sobą pierwsze zasady towarzyskiego związku; zdanie to w części oparte na doniesieniach Herodota (I. 57 II. 50) powtarzał jeden po drugim. W dzisiejszych jednakże czasach, wyobrażenia o Pelazgach zmieniły się i zmieniły się mocno. Wiele pracowano nad tym szczegółem, ale go też lepiej wyrozumiano jak Rollin. Odróżniamy dzisiaj Pelazgów najdawniejszych mających stałe siedziby, rolniczych, od małego późniejszego szczepu Pelazgów tyrrenskich którzy się błakali nad morzem i wiódł życie surowe. J o nich to też tylko mówi Herodot. Pelazgów o których wspomina nasz Autor to jest tych którzy zamieszkiwali całą Grecją i niektóre wyspy nazywa Homer boskiami; (Il. X. 429 Od. XIX. 177) nazwisko to nie byłoby pewno nadał tym, którzy podobnemi

byli do zwierząt dzikich. Pelazgowie nasi występują podług wszystkich doniesień, jako lud rolniczy. Pelazgos nauczył w Arkadii piec chleb. (Pauz. I, II, I.) Pelazgowie w Attyce pierwsi przyzwyczaili ciotką do uprawy roli. Bogami Pelazgów byli Bogowie pól i gór, (Pauz. II 22. 2.) cf. *Creuzer Symbolik* IV. 31. Ofiary ich składały się z plonów pola, krew na nich niepłynęła (Pauz VIII, 2, 1) Znają wreszcie i kunszt i pismo (Diodor III 66) Wogóle wszędzie są Pelazgowie wystawieni jako naród, który zajął miejsce w Grecji po ludach dzikich i barbarzyńskich. Zważając na taki ogrom dowodów i faktów historycznych, uważam zdanie Aut: za niezgodne z źródłami.

Po Pelazgach następują *Hellenowie*. Ich przywódcę *Deukaljona* wywodzi Aut. z gór Kaukaskich, Starożytne podanie odnosi go! tylko do Tessalii. Wszakże i *Hellas* jest nazwą o miejscu położonego w Tessalii (II. II 68I IX. 447. Od. IV. 816. Tucid. II 3. Strab VIII. 385) Mówi Aut że *Areopag* był ustanowiony dla tén łatwiejszego znalezienia sprawiedliwości. Mniemać by więc można, iż tylko był sądem, przecież jednomyślne podania starożytne donoszą, że był właściwie senatem, w którego ręku oprócz władzy rządowej, złożoną była także cząstkowo władza sądowa. Nawet pierwotnie przypisywaną była *Areopagowi* tylko władza rządowa, później czuwał nad wychowaniem, nad zachowaniem religii nad rzetelnym zarobkiem obywateli. Wyprawę *Argonautów* charakteryzuje aut. jako wyprawę handlową (str. 157)

Znowu czasy panowania *Agamnenona*, podobało się wystawić Aut: jako skłonne do łupiestw, choć niewiele co powyżej, już Greków w części był ucywilizował. Czasy *Agamnenona* i wiążąca się z niemi wojna Trojańska, są raczej czasami bochaterskimi Grecji, czasami, w których kultura narodowa i związki polityczne, silnie ustalić się i rozwijać poczęły, a Grecja różnorodna w jedną całość wzrastać i jednym ogólniejszym napawać się duchem. Barbarzyństwo to Greków jeszcze silniej Aut: na str. 158 wystawia.

Wpływ znaczny na Grecję wojny Trojańskiej tak Aut: opisuje: (s. 159) wielu greckich bochatów legło pod murami Troi, wielu umarło w powrocie do ojczyzny, a ci którzy się dostali do swoich państw, ujrzeni tron i majątki wręku innych; skutkiem tych wypadków były wojny domowe. Ależ co? Grecja na tych wojnach zyskała, co? straciła? Takie wyobrażenie daje Aut: o pierwotnej historii Grecji. Nie ma w obrazie tym określonego, ani charakteru narodu Greckiego, ani stopniowego kształcenia, są tylko porozrzucane pojedyncze fakty, których związku władzen sposób odgadnąć nie można. Takich przecież zasad trzymał się Aut: w opisywaniu każdego narodu.

Wspomina dalej aut. o rodzie *Amfiktyonów*, na str. 160 (i) łatwiej wypadłoby ich nazwać *Amfiktyonów* tak jak się po grecku pisze) jako łączącym Grecję jedną polityczną spokojną całość. Powiada Aut. że się rada ta zgromadzała w *Termopilach*, prawda, ale przecież wiemy że znajdowała się w *Delphach* (cf. np. *Aesch. Ctes.* p. 504. 507.

ed. R.) nawet niektórzy pisarze sądzą, że to była najdawniejsza, *Amfiktyonów* siedziba.

Prawa *Amfiktyonów* nazywa Aut. niedoskonałemi, historia jednakże nas uczy, że *Amfiktyonowie* wszystko uczynili dla utrzymania pokoju w Grecji, co tylko w ich mocy było, a ustawy przez nich wydane, przygotowały nie jako podstawę do powszechnego prawa Grecji.

Sparta. O prawach spartańskich *Likurga*, mówi A. str. 163. że naród wstawiły, uczyniły groźnym dla sąsiadów, na str. 165 mówi nawet: ten był pomyślny wpływ ustaw *Likurga* które wkrótce uzyskały szacunek i podziwienie państw sąsiednich; zaraz atoli dodaje: że byłyby dobre gdyby nie były okrutne, a nie zadługo potem, że na fałszywych mniemiach polegały. Jakież tedy z tych rozmaitych zdań utworzyć wyobrażenie o prawach *Likurga*?

Znowu na str. 163 senat *Geronja* (1) sądzi tylko ważniejsze sprawy, a wszakże wiadomo, że głównym obowiązkiem senatu było kierowanie interesami publicznymi, (*Plut.* Lik 6) co do władzy sądowej zaś, sądził nie sprawy głównejsze ale sprawy w ostatniej instancji i to nie sam ale wspólnie z urzędnikami naczelnymi (*Plut.* Lyk. 26 *Xenof.* X 2)

Eforowie mieli być podług Aut. str. 163, ustanowieni po czasach *Likurga*, tym czasem *Xenofont* donosi (VIII. 8) że ich *Likurg* zaprowadził; a bliżej nawet nad pytaniem tém zastanawiając się, znajdujemy nie mało dowodów wykazujących, iż *Eforowie* jeszcze przed *Likurgiem* istnieli, i że *Likurg* znaczenie ich tylko powiększył.

Ateny. Powiada aut. str. 173, że *Drakon* osłabił powagę rządu. Nikt podobno, nie wyrzekł takiego zdania. Była ona już osłabiona przez wewnętrzne walki arystokracji, mianowicie *Eupatrydów*, a *Drakon* w tém tylko zbłądził, że prawa które utworzył chybiając celu, nie były w stanie zwrócić rzeczy do dawnych karbów. Obowiązek ten spadł zatem na *Solona*.

(Dalszy ciąg nastąpi)

(1) Historycy mówią o *Gerontia*, *Gerontion*, *Gerusia*, *Gerosia*, *Gerochia*, ale nigdzie o *Geronia*.

Widokwiska w Stolicy.

Teatr francuzki. Komedje-opery: *La jeune marraine ou les deux fileuls*, i *Les deux Edmon ou le prix de l'Arquebuse*.

Na krakowskiem przedmieściu pod *Nrem 411* gabinet fizyczny, optyczny i mechaniczny *P. Micheult*.

Jordaki Kuparenko na krakow. przedm. pod *Nrem 305* pokazywał będzie nowo wynaleziony instrument *Buzaton*.